

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
21.november2011

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-214/10	WinfriedSchulte mod KHS AG Sagen vedrører: Skal artikel 7, stk. 1 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at den er til hinder for national lovgivning og/eller praksis, hvorefter retten til årlig betalt mindsteferie ophører ved udløbet af referenceperioden og/eller overførselsperioden også når arbejdstageren har været uarbejdsdygtig i en længere periode (hvorved denne længerevarende uarbejdsdygtighed har til følge, at retten til mindsteferie kan samles sammen for flere år, hvis muligheden for en sådan overførsel ikke er tidsmæssigt begrænset)? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, skal denne overførselsmulighed da bestå i en periode på mindst 18 måneder?	Dom	22.11.11
T-82/09	Dennekamp mod Parlamentet Påstand: Den 20. oktober 2008 begærede sagsøgeren med hjemmel i forordning (EF) nr. 1049/2001 ved Europa-Parlamentet aktindsigt i i) alle dokumenter, som viser, hvilke parlamentsmedlemmer (MEP'ere) der også er omfattet af den supplerende pensionsordning, ii) en liste over navne på de MEP'ere, som den 1. september 2005 var omfattet af den supplerende pensionsordning, og iii) en liste over navne på de nuværende medlemmer, som er omfattet af den supplerende pensionsordning, og for hvem Parlamentet betaler et månedligt bidrag. Parlamentet afslog sagsøgerens begæring, og bekræftede dette afslag i dets afgørelse af 17. december 2008. Med det foreliggende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Europa-Parlamentets afgørelse	Dom	23.11.11

	A(2008) 22050 af 17. december 2008 om afslag på aktindsigt, som begæret af sagsøgeren med hjemmel i forordning (EF) nr. 1049/2001, annulleres.		
C-307/10	<p>The Chartered Institute of Patent Attorneys mod Registrar of Trade Marks</p> <p>Sagen vedrører: Er det ved anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker: 1) nødvendigt, at de forskellige varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af en varemærkeansøgning, skal identificeres med en vis, og i så fald med hvilken nærmere grad af klarhed og præcision? 2) tilladeligt at bruge de generelle ord i klasseoverskrifterne i Nicearrangementet af 15. Juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering (som revideret og ændret) med henblik på at identificere de forskellige varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af en varemærkeansøgning? 3) nødvendigt eller tilladeligt, at en sådan brug af de generelle ord i klasseoverskrifterne i den internationale klassifikation af varer og tjenesteydelser fortolkes i overensstemmelse med meddelelse nr. 4/03 fra præsidenten for Kontoret for Harmonisering af det Indre Marked (Varemærker og Design)?</p>	GA	29.11.11
C-371/10	<p>National Grid Indus B.V. mod Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond / kantoor Rotterdam</p> <p>Sagen vedrører: Kan et selskab, når den medlemsstat, hvori det blev stiftet, som følge af, at selskabet flytter sit faktiske hovedsæde fra denne stat til en anden medlemsstat, pålægges selskabet en exitskat, på fællesskabsrettens nuværende udviklingsstrin påberåbe sig artikel 43 EF (nu artikel 49 TEUF) over for fra flytningsstaten? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: strider en exitskat som den foreliggende, der inddrager kapitalgevinsten af de aktiver, som selskabet har flyttet, svarende til de aktiver, man har konstateret eksisterede på fraflytningstidspunktet – og som opkræves uden at der gives henstand eller mulighed for at tage hensyn til senere værditab – imod artikel 43 EF (nu artikel 49 TEUF) i den forstand, at exitskatten ikke kan begrundes med det argument, at det er nødvendigt at fordele beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne? Påvirkes svaret på det forudgående spørgsmål også af, at den pågældende exitskat vedrører en (valuta-)gevinst, som er opstået under nederlandsk skattejurisdiktion, og at en sådan gevinst som følge af de skatteregler, der gælder i tilflytningsstaten, ikke er synlig dér.</p>	Dom	29.11.11
C-371/08	<p>Ziebell (tidl. Nural Örnek) mod Land Baden-Württemberg</p> <p>Sagen vedrører: Er beskyttelsen mod udvisning i henhold til artikel 14, stk. 1 i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 til fordel for en tyrkisk statsborger, der har en retsstilling som omhandlet i artikel 7, stk. 1, 1. pkt., 2. led, i nævnte afgørelse og i de ti forudgående år har haft ophold i den medlemsstat, i forhold til hvilken denne retsstilling gælder, undergivet bestemmelsen i artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv</p>	Dom	08.12.11

	2004/38/EF, som gennemført i den pågældende medlemsstat, således at der kun må træffes afgørelse om udvisning, hvis afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaterne?		
C-157/10	Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA mod Administración General del Estado Sagen vedrører: Skal artikel 63 og 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse (vedtaget unilateralt eller i henhold til en bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst), som i selskabsretten og inden for rammerne af bestemmelserne om undgåelse af dobbeltbeskatning forbyder fradrag af skat, der skal betales i andre EU-medlemsstater af indkomster, der er oppebåret på deres område og underlagt den nævnte beskatning, når den pågældende skat til trods for skattepligten ikke betales på grund af skattefritagelse, skattelettelse eller andre skattefordele?	Dom	08.12.11
C-275/10	Residex Capital IV CV Mod Gemeente Rotterdam Sagen vedrører: Indebærer sidste punktum i artikel 88, stk. 3, EF, nu artikel 108, stk. 3, TEUF, at de nationale domstole - i et tilfælde som det foreliggende, hvor den ulovlige støtteforanstaltning er gennemført på den måde, at der er ydet långiveren en garanti med den virkning, at låntager blev i stand til at opnå et lån fra långiver, hvilket ikke havde været muligt for låntager på normale markedsvilkår - i medfør af deres pligt til at ophæve virkningerne af den ulovlige støtteforanstaltning er forpligtet til, eller i al fald beføjet til at genoprette situationen fra før garantien blev stillet, også selv om dette ikke fører til, at det under garantien ydede lån tilbageføres?	Dom	08.12.11
C-404/10 P	Éditions Odile Jacob SAS mod Kommissionen (appel) Påstand: Dom afsagt af Retten den 9. juni 2010 i sag T-237/05, Éditions Odile Jacob SAS mod Kommissionen ophæves, for så vidt som den annullerer Kommissionens beslutning af 7. april 2010, hvorved der blev meddelt afslag på aktindsigt i dokumenter om kontrol med virksomhedssammenslutninger, sag COMP/M.2978. Det af indstævnte anlagte søgsmål for Retten forkastes, og der træffes endelig afgørelse vedrørende de spørgsmål, der er genstand for nærværende appel.	MF	08.12.11
C-477/10 P	Agrofert(appel) Påstand: Rettens dom (Første Afdeling) af 7. juli 2010 i sag T-111/07, Agrofert Holding a.s. mod Europa-Kommissionen, annulleres. Der afsiges endelig dom i de anliggender, der er omfattet af denne appelsag. Sagsøgeren i sag T-111/07 tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger i forbindelse med den sag og den foreliggende appelsag.	GA	08.12.11

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-214/10	<p>WinfriedSchulte mod KHS AG</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 7, stk. 1 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at den er til hinder for national lovgivning og/eller praksis, hvorefter retten til årlig betalt mindsteferie ophører ved udløbet af referenceperioden og/eller overførselsperioden også når arbejdstageren har været uarbejdsdygtig i en længere periode (hvorved denne længerevarende uarbejdsdygtighed har til følge, at retten til mindsteferie kan samles sammen for flere år, hvis muligheden for en sådan overførsel ikke er tidsmæssigt begrænset)? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, skal denne overførselsmulighed da bestå i en periode på mindst 18 måneder?</p>	Dom	22.11.11
C-281/09	<p>Kommissionen mod Spanien</p> <p>Påstand: At Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne 24.10.2009 DA Den Europæiske Unions Tidende C 256/7 vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed, sammenholdt med EF-traktatens artikel 10, idet det har tilladt åbenbare, gentagne og alvorlige overtrædelser af bestemmelserne i direktivets artikel 18, stk. 2. Kommissionen er af den opfattelse, at Kongeriget Spaniens indskrænkende fortolkning af begrebet reklamer, som medfører, at visse former for reklamevirksomhed (særligt infomercials, telepromotionsindslag, sponsorreklamer og korte indslag med reklame som formål) ikke anses for reklamer og derfor ikke underkastes de tidsmæssige begrænsninger, der er fastsat ved direktiv 89/552/EF, er i strid med nævnte direktiv.</p>	Dom	24.11.11
C-404/09	<p>Kommissionen mod Spanien</p> <p>Påstand: Kommissionen har bl.a. nedlagt påstand om at Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter: artikel 2, 3 og artikel 5, stk. 1 og 3, idirektiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved direktiv 97/11/EØF; artikel 6, stk. 2, 3, og 4, sammenholdt med artikel 7 i direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Kommissionen har fået kendskab til, at selskabet MineroSiderúrgica de Ponferrada (MSP) driver flere kulminer i åbne brud, der kan påvirke naturgoderne i den som område af fællesskabsinteresse□ foreslåede lokalitet »Alto Sil« (ES0000210), der er beliggende i provinsen León i den nord-østlige del af den selvstyrende□ region Castilla y León. Disse oplysninger bekræfter ikke blot, at der findes adskillige kulminer i åbne brud, men ligeledes, at minedriften i åbne brud vil fortsætte i form af nye miner, der allerede er blevet godkendt, eller som er ved at blive godkendt [...]</p>	Dom	24.11.11

C-70/10	<p>Scarlet Extended SA mod Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs</p> <p>Sagen vedrører: Giver direktiv 2001/29 (om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet) og 2004/48 (om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder) sammenholdt med direktiv 95/46 (om beskyttelse af privatlivets fred - slettelse af oplysninger - adgang til oplysninger og information om, hvem der modtager oplysningerne - frist for udøvelse af adgangen hertil), 2000/31 (om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked) og 2002/58 (om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor), som fortolket navnlig i henhold til artikel 8 og 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, medlemsstaterne mulighed for at tillade national ret, der skal behandle en sags realitet, og alene på grundlag af en retsforordning, der bestemmer, at ”der kan ligeledes (af den nationale ret) nedlægges forbud om ophør over for mellemmand, hvis tjenesteydelser anvendes af tredjemænd til at krænke ophavsretten eller en beslægtet rettighed”, at pålægge en udbyder af internetadgang over for sine kunder, helt generelt og præventivt og for internetudbyderens egen regning og uden tidsbegrænsning at indføre et system med filtrering af al indgående og udgående elektronisk kommunikation, der gennemføres ved hjælp af internetudbyderens tjenesteydelser, navnlig ved anvendelse af peer to peer software, med henblik på i udbyderens netværk at identificere omsætning af elektroniske filer, der indeholder et musikværk, kinematografisk værk eller audiovisuelt værk, som sagsøgeren hævder at have rettigheder til, og dernæst blokere overførslen af disse filer, enten på tidspunktet for opkaldet til dem eller i forbindelse med fremsendelsen af dem? I tilfælde af bekræftende svar på spørgsmål 1 pålægger disse direktiver da den nationale ret, der skal træffe afgørelse om en begæring om forbud over for en mellemmand, hvis tjenesteydelser anvendes af tredjemand til at krænke en ophavsret, at anvende proportionalitetsprincippet, når den skal udtale sig om effektiviteten og den afskrækkende virkning af den begærede foranstaltning?</p>	Dom	24.11.11
C-283/10	<p>Circ & Variete Globus Bucuresti mod U.C.M.R. -A.D.A.</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Fortolkning af begrebet ”overføring til almenheden” i artikel 3, stk. 1 i direktiv 2001/29/EF (om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet).</p>	Dom	24.11.11
C-322/10	<p>Medeva BV mod Comptroller-General of Patents</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af Rådets forordning nr. 469/2009 (om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, også kaldet SBC-forordningen). Den forelæggende ret har anmodet om besvarelse af følgende fire spørgsmål: Hvilke kriterier skal anvendes til at afgøre, hvorvidt ”produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft”, som</p>	Dom	24.11.11

	omhandlet i artikel 3, litra a)? Skal der anvendes andre kriterier, når produktet er en kombinationsvaccine (multi-disease vaccine)? Er det tilstrækkeligt i henhold til artikel 3, litra a), i forbindelse med en kombinationsvaccine (multi-disease vaccine), at det grundpatent, der er i kraft, beskytter et aspekt af produktet? Kan produktet i henhold til artikel 3, litra b) være begrænset til den del af en kombinationsvaccine (multi-disease vaccine), der er beskyttet ved det grundpatent, der er i kraft?		
C-422/10	Georgetown University m.fl. Mod Comptroller-General of Patents, Design and Trade Marks Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 om supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (SBC-forordningen)?	Dom	24.11.11
C-468/10 og C-469/10	Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito Mod Administración del Estado Sagen vedrører: Skal artikel 7, litra f), i direktiv 95/46 om beskyttelse af fysiske personer ifm. behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, som i tilfælde af at den registrerede ikke har givet sit samtykke, og for at muliggøre behandlingen af den pågældendes personoplysninger, som er nødvendig, for at den registeransvarlige og de tredjemænd, til hvem de skal videregives, kan forfølge en legitim interesse, kræver, ud over at den registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder ikke krænkes, at oplysningerne er opført i offentligt tilgængelige kilder? Opfylder den nævnte artikel 7, litra f), de betingelser, som EU-Domstolens retspraksis kræver for at tillægge den direkte virkning?	Dom	24.11.11
C-406/10	SAS Institute Inc. Mod World Programming Limited Sagen vedrører: Vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009, samt fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet.	GA	29.11.11
C-453/10	Jana Perenicova Vladislav Perenic Mod S.O.S. financ, spol. sro Sagen vedrører: fortolkningen af artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler og fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked.	GA	29.11.11

C-606/10	<p>Association nationale d'assistanceauxfrontièrespour les étrangers (Anafé) Mod Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), herunder fortolkning af forordningens artikel 13 og artikel 5, stk. 4, litra a.</p>	GA	29.11.11
T-477/10	<p>BlusenStenau mod KHIM — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)</p> <p>Sagsøgerens påstande: Afgørelse truffet den 22. juli 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1393/2009-1) annulleres. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	30.11.11
C-250/08	<p>Kommissionen mod Belgien</p> <p>Påstand: At Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 18, 43 og 56 og EØS-aftalens artikel 31 og 40, idet der inden for regionen Flandern ved beregningen af en afgiftsfordel i forbindelse med køb af en fast ejendom, der skal anvendes som ny hovedbopæl, kun tages hensyn til det beløb, der blev betalt i stempel- og tinglysningsafgifter ved købet af en fast ejendom, der tidligere har været anvendt som hovedbopæl, når denne var beliggende i regionen Flandern, men ikke når den var beliggende i en anden medlemsstat end Belgien eller i en EFTA-stat. Ifølge den belgiske lovgivning om stempel- og tinglysningsafgifter, som er i kraft i regionen Flandern, nedsættes stempel- og tinglysningsafgifterne ved køb i regionen Flandern af en fast ejendom, der anvendes som hovedbopæl, med det beløb, der blev betalt i stempel- og tinglysningsafgifter ved køb af en fast ejendom i regionen Flandern, der tidligere blev anvendt som hovedbopæl, såfremt denne blev solgt inden for den samme periode. Kommissionen er af den opfattelse, at denne lovgivning giver personer, som flytter inden for regionen Flandern, en afgiftsfordel under i øvrigt lige omstændigheder, der ikke indrømmes personer, som flytter fra en anden medlemsstat end Belgien til regionen Flandern. Kommissionen er af den opfattelse, at denne lovgivning diskriminerer de unionsborgere, som gør brug af deres ret til fri bevægelighed, at den diskriminerer de unionsborgere, som gør brug af deres etableringsret, og at den indeholder en begrænsning for investeringer i fast ejendom i regionen Flandern med kapital fra andre medlemsstater end Belgien, hvorfor den i princippet er i strid med henholdsvis EF-traktatens artikel 18 og 43, EØS-aftalens artikel 31, EF-traktatens artikel 56 og EØS-aftalens artikel 40. Kommissionen er af den opfattelse, at der ikke findes nogen tvingende almene hensyn som kan begrunde disse tilsidesættelser af traktaten. Sagsøgte kan heller ikke påberåbe sig nødvendigheden af at sikre sammenhængen i skatte- og afgiftssystemet, da der i denne sag er tale om to skatte- og afgiftsmæssige situationer, som er uafhængige af hinanden, og hvoraf hver enkelt er reguleret af de selvstændige regler, der finder anvendelse på den pågældende situation.</p>	Dom	01.12.11

C-157/09	<p>Kommissionen mod Nederlandene</p> <p>Påstand: At Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, navnlig artikel 43 EF og 45 EF, idet det har godkendt og opretholdt artikel 6, stk. 1, i lov af 3. april 1999 om den retlige regulering af notarerhvervet. Kommissionen har for det første anført, at det for adgang til og udøvelsen af notarerhvervet opstillede krav om statsborgerskab er en uforholdsmæssig hindring af den ved artikel 43 EF sikrede etableringsfrihed for notarer, som er statsborgere i en anden medlemsstat. Artikel 45 EF fastsætter dog en undtagelse til bestemmelsen om etableringsfrihed, men kun for virksomhed, som er direkte og særligt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed. Kommissionen er af den opfattelse, at den opgave, som en notar udfører i henhold til nederlandsk ret, kun i meget begrænset omfang udgør en udøvelse af offentlig myndighed, således at denne omstændighed ikke i lyset af gældende retspraksis vedrørende artikel 45 EF kan begrunde hindringen. Kommissionen har for det andet kritiseret, at kravet om statsborgerskab under alle omstændigheder ikke i lyset af artikel 43 EF er egnet til at sikre et vist niveau i de erhvervmæssige kvalifikationer, hvorved forbrugerbeskyttelsen sikres. Der findes nemlig en anden måde — én der i mindre grad opstiller hindringer for den frie bevægelighed — hvorved det for notaropgaverne påkrævede høje niveau for erhvervmæssige kvalifikationer sikres, nemlig muligheden for, at værtsmedlemsstaten kræver udligningsforanstaltninger som fastsat i artikel 4 i direktiv 89/48/EØF.</p>	Dom	01.12.11
C-446/09	<p>Koninklijke Philips Electronics NV mod LuchengMeijeng Industrial Company Ltd., m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Udgør artikel 6, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 3295/94 (den gamle toldforordning) en ensartet fællesskabsregel, der skal anvendes af en ret i en medlemsstat, der får en sag forelagt af en rettighedsindehaver i henhold til forordningens artikel 7, og indebærer denne regel, at retten ved sagens pådømmelse ikke skal tage hensyn til reglerne om midlertidigt toldoplæg/ transit men skal anvende den fiktion, at varerne er blevet fremstillet i den samme medlemsstat, og at den således skal anvende denne medlemsstat retsregler ved sin afgørelse af, om sådanne varer har krænket de omhandlede intellektuelle rettigheder?</p>	Dom	01.12.11
C-125/10	<p>Merck & Co</p> <p>Sagen vedrører: EU-Domstolen forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler til præjudiciel afgørelse: Kan der udstedes et supplerende beskyttelsescertifikat for et lægemiddel, såfremt det tidsrum, der er forløbet mellem datoen for indleveringen af ansøgningen om grundpatentet og datoen for den første tilladelse til markedsføring i Fællesskabet, er kortere end fem år?</p>	Dom	08.12.11

C-145/10	<p>Painer</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 (om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område) fortolkes således, at det ikke er til hinder for bestemmelsens anvendelse og dermed for at behandle sagerne samtidigt, at de søgsmål, der er anlagt mod flere sagsøgte vedrørende indholdsmæssigt identiske ophavsretskrænkelser, hviler på forskellige nationale retsgrundlag, der dog i det væsentlige er indholdsmæssigt identiske, idet retten til at kræve forbud mod objektive krænkelser og retten til en passende godtgørelse for ophavsretskrænkelser samt retten til at kræve skadeserstatning som følge af den retsstridige anvendelse gælder for alle europæiske stater? Skal artikel 5, stk. 3, litra d, sammenholdt med artikel 5, stk. 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF (om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet) fortolkes således, at det ikke er til hinder for anvendelsen af bestemmelsen, at den pressemeddelelse, hvori et værk eller en anden frembringelse er citeret, ikke er et ophavsretligt beskyttet litterært værk? Skal artikel 5, stk. 3, litra d, sammenholdt med artikel 5, stk. 5 i samme direktiv fortolkes således, at det ikke er til hinder for anvendelsen af bestemmelsen, at det citerede værk eller den anden frembringelse ikke er tilføjet ophavsmandens eller den udøvende kunstners navn? Skal artikel 5, stk. 3, litra e, sammenholdt med artikel 5, stk. 5 i samme direktiv fortolkes således, at anvendelsen af bestemmelsen i den offentlige sikkerheds interesse og af hensyn til den straffepleje, der varetages inden for rammerne heraf, forudsætter en konkret, aktuel og udtrykkelig henvendelse fra sikkerhedsmyndighederne for at offentliggøre et billede, dvs. om billedoffentliggørelsen skal være foranlediget af myndighederne med henblik på efterforskningsformål, idet der i modsat fald foreligger en rettighedskrænkelse? Såfremt spørgsmålet nævnt lige ovenfor besvares benægtende: kan medierne også støtte ret på direktivets artikel 5, stk. 3, litra e, alene, hvis de uden en relevant efterlysningsanmodning fra myndighederne på eget initiativ afgør, at billedoffentliggørelsen finder sted ” i den offentlige sikkerheds interesse”? Såfremt spørgsmålet nævnt lige ovenfor besvares bekræftende: Er det i så fald tilstrækkeligt, at medierne bagefter hævder, at billedoffentliggørelsen skete som led i en efterforskning, eller kræver det i hvert enkelt tilfælde en konkret efterforskningsanmodning, hvor læserne anmodes om hjælp til at opklare en lovovertrædelse, der skal stå i umiddelbar forbindelse med offentliggørelsen af fotografiet? Skal artikel 1, stk. 1, sammenholdt med artikel 5, stk. 5 i direktivet, og artikel 12 i Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker, herunder navnlig sammenholdt med artikel 1 i første tillægsprotokol til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at fotografiske værker og/eller fotografier, herunder navnlig portrætfotografier, nyder en ”svagere” eller slet ingen ophavsretligt beskyttelse før bearbejdning, da de i betragtning af den ”realistiske optagelse” har for få</p>	Dom	01.12.11
----------	---	-----	----------

	udformningsmuligheder?		
C-442/10	Churchill Insurance Company Limited og Tracy Evans mod Benjamin Wilkinson og Equity Claims Limited Sagen vedrører: Fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. december 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse?	Dom	01.12.11
C-275/10	Residex Capital IV CV mod Gemeente Rotterdam Sagen vedrører: Indebærer sidste punktum i artikel 88, stk. 3, EF, nu artikel 108, stk. 3, TEUF, at de nationale domstole - i et tilfælde som det foreliggende, hvor den ulovlige støtteforanstaltning er gennemført på den måde, at der er ydet långiveren en garanti med den virkning, at låntager blev i stand til at opnå et lån fra långiver, hvilket ikke havde været muligt for låntager på normale markedsvilkår – i medfør af deres pligt til at ophæve virkningerne af den ulovlige støtteforanstaltning er forpligtet til, eller i al fald befojet til at genoprette situationen fra før garantien blev stillet, også selv om dette ikke fører til, at det under garantien ydede lån tilbageføres?	Dom	08.12.11
C-520/10	Lebara Ltd mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (77/388/EØF)?	GA	08.12.11
C-594/10	Van LaarhovenBelastingadviesmodStaatssecretaris van Financiën Sagen vedrører: Er sjette direktivs artikel 17, stk. 6, litra a), til hinder for ændringer i en fradragsbegrænsende ordning som den foreliggende, med hvilken en medlemsstat har villet gøre brug af den i bestemmelsen hjemlede mulighed for at udelukke (fortsat at udelukke) fradrag for bestemte goder og tjenesteydelser, såfremt det beløb, der ikke kan fradrages, på grund af ændringerne i de fleste tilfælde er blevet større, men hvorved principperne i og opbygningen af den fradragsbegrænsende ordning ikke er blevet ændret? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal de nationale domstole helt udelade at anvende den fradragsbegrænsende ordning, eller er det tilstrækkeligt at undlade at anvende ordningen i det omfang, den har udvidet anvendelsesområdet for de undtagelser eller begrænsninger, der var gældende på tidspunktet for sjette direktivs ikrafttrædelse?	GA	08.12.11
C-1/11	InterserohScrap and Metals Trading Sagen vedrører: Fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) n r. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald? Samt fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger	GA	08.12.11

	og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF?		
C-41/11	<p>Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL Mod Régionwallonne</p> <p>Sagen vedrører: fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 og 91/676/EØF.</p>	GA	08.12.11
T-421/07	<p>De Pont de Nemours m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Annullation af bilaget til Kommissionens direktiv 2006/133/EF om ændring af direktiv 91/414/EØF for at optage flusilazol som aktivstof, for så vidt som bilaget fastsætter udløbsdatoen for flusilazols optagelse til den 30. juni 2008.</p> <p>— Annullation af artikel 3, stk. 2, i direktiv 2006/133/EF om ændring af direktiv 91/414/EØF for at optage flusilazol som aktivstof, for så vidt som bestemmelsen fastsætter, at medlemsstaterne, efter at have foretaget en revurdering, senest den 30. juni 2008 skal ændre eller tilbagetrække godkendelsen af produkter, der indeholder flusilazol.</p> <p>— Annullation af Del A i de særlige bestemmelser indeholdt i bilaget til Kommissionens direktiv 2006/133/EF om ændring af direktiv 91/414/EØF, for så vidt som den begrænser de typer afgrøder, på hvilke der efter tilladelse fra medlemsstaterne kan anvendes flusilazol, efter stoffets optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF, og som skal være gennemført senest den 30. juni 2007 (de »anfægtede begrænsninger«).</p> <p>-Kommissionen tilpligtes at erstatte alle de af sagsøgerne lide tab som følge af de anfægtede begrænsninger, og størrelsen af denne erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt, fastsættes til et beløb, der aktuelt skønnes at være på omkring 109 mio. USD (omkring 84 mio. GBP). Alternativt fastsættes erstatningen til et andet beløb, som afspejler det tab, som sagsøgerne har lidt eller vil lide, og som vil blive nærmere fastsat af sagsøgerne i løbet af denne sag, især med henblik på at tage hensyn til fremtidige tab.</p> <p>-Subsidiært tilpligtes parterne inden for en rimelig frist efter afsigelsen af dommen at fremlægge tal vedrørende størrelsen af den erstatning, som parterne er nået til enighed om, eller, hvis der ikke foreligger enighed, tilpligtes parterne inden for den samme frist at fremlægge konklusioner med taloplysninger.</p> <p>- Der fastsættes renter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats for de primære markedsoperationer på det pågældende tidspunkt, forhøjet med to procentpoint, eller en anden passende sats efter Rettens bestemmelse af det skyldige beløb, fra datoen for dommens afsigelse, og indtil betaling af den skyldige hovedstol sker. Sagsøgerne har nedlagt påstand om delvis annullation af bilaget til Kommissionens direktiv 2006/133/EF (1) af 11. december 2006 om ændring af bilag I i direktiv 91/414/EØF (2) om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, for så vidt som bilaget pålægger begrænsninger både med hensyn til perioden for optagelse af flusilazol og de typer afgrøder, på hvilke anvendelsen af flusilazol kan tillades af medlemsstaterne. Sagsøgerne har gjort gældende, at de</p>	Dom	08.12.11

	<p>anfægtede begrænsninger ulovlige, for så vidt som de udelukkende bygger på en »farlighedsvurdering« og ikke en »risikovurdering« som krævet i henhold til direktiv 91/414/EØF. Sagsøgerne har nærmerebestemt gjort gældende, at Kommissionen ved at nedsætte optagelsesperioden til 18 måneder, i stedet for den sædvanligeperiode på 10 år, og ved at begrænse den tilladte brug af flusilazoltil alene bestemte afgrøder, har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktaten og førnævnte direktiv samt ændringsbestemmelserne hertil, såvel som flere grundlæggende principper og fællesskabsrettens målsætninger.</p> <p>Sagsøgerne har navnlig gjort gældende, at proportionalitetsprincippet, princippet om god forvaltningsskik og retten til at blive hørt, samt retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, forbuddet mod forskelsbehandling, samt pligten til at give en fyldestgørende begrundelse, er blevet tilsidesat af Kommissionen. Sagsøgerne har endelig gjort gældende, at Kommissionen har misbrugt sine beføjelser henset til, at begrænsningerne er blevet besluttet vilkårligt, uden hensyn til de i direktivet fastsatte kriterier.</p>		
--	---	--	--